

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for små pelagiske bestande i Adriaterhavet og fiskeriet, der udnytter disse bestande

(COM(2017) 97 final — 2017/0043 (COD))

(2017/C 288/09)

Ordfører: **Emilio FATOVIC**

Anmodning om udtalelse	Europa-Parlamentet, 01/03/2017 Rådet, 04/04/2017
Retsgrundlag	Artikel 43, stk. 2, artikel 114, stk. 1, og artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Plenarforsamlingens beslutning	24/01/2017
Kompetence	Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø
Vedtaget i sektionen	17/05/2017
Vedtaget på plenarforsamlingen	31/05/2017
Plenarforsamling nr.	526
Resultat af afstemningen	187/0/2
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU er enig i, at det som påvist af GFCM-FAO ⁽¹⁾ er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at beskytte bestandene af små pelagiske arter, som er truet af overfiskning, og støtter det generelle mål om hurtigst muligt at indføre et bæredygtigt fiskeri og opnå det maksimale bæredygtige udbytte ⁽²⁾ i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's målsætninger ⁽³⁾.

1.2. Udvalget støtter Kommissionens valg af en forordning som retsinstrument for at fastlægge en flerårig plan for beskyttelse af små pelagiske bestande, harmonisere de gældende regler og styrke forvaltningsprocesserne.

1.3. EØSU støtter målene om miljøbeskyttelse og biodiversitet, men mener alligevel, at Kommissionens forslag er ufuldstændigt og selvmodsigende på mange punkter. Disse problemer er den naturlige følge af en række modsigelser i den fælles fiskeripolitik, som udvalget allerede har peget på i sine tidligere udtalelser ⁽⁴⁾. EØSU er især meget bekymret for, at dette forslag risikerer at bringe opfyldelsen af miljømålene i fare og påføre virksomhederne og arbejdstagerne i sektoren stor skade, hvis det ikke integreres og omformuleres på korrekt vis ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet.

⁽²⁾ Det maksimale bæredygtige udbytte (*Maximum, Sustainable Yield, MSY*) angiver den maksimale mængde fisk, der kan fanges i et ubegrænset tidsrum uden at skade bestanden. Dette princip er en hjørnesteen i den fælles fiskeripolitik.

⁽³⁾ Forordning (EU) nr. 1380/2013.

⁽⁴⁾ EØSU's udtalelse om *Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter* (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183).

⁽⁵⁾ EØSU's udtalelse om *Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter* (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183), punkt 1.17: »EØSU beklager, at den sociale dimension i alle fiskeri- og akvakultursektorens faser (produktion, forarbejdning og markedsføring) ikke er medtaget i forslaget gennem konkrete foranstaltninger til forbedring af leve- og arbejdsvilkår, og mener, at der bør banes vej for arbejdsmarkedsparternes deltagelse på det rette niveau.«

1.4. Udvalget mener, at den forvaltningsmodel, som Kommissionen foreslår, og som er baseret på Rådets fastsættelse af årlige fiskerimuligheder, ikke er tilpasset til de biologiske karakteristika ved de små pelagiske arter i Adriaterhavet og de blandede fiskerier⁽⁶⁾, der drives der, fangstmetoderne, typen af fartøjer og besætninger (ikke-industrielt fiskeri)⁽⁷⁾ samt antallet af havne og deres størrelse. På hele denne baggrund mener EØSU, at forslaget fra Det Rådgivende Råd for Middelhavet (MEDAC⁽⁸⁾) om en styrkelse af foranstaltningerne vedrørende fiskeriindsatsen efter »trafiklys«-metoden både i indhold og metode er mere hensigtsmæssigt, eftersom det bygger på en bred enighed blandt hele det organiserede civilsamfund.

1.5. EØSU undrer sig over, at Kommissionens forslag ikke er baseret på en grundig socioøkonomisk konsekvensanalyse⁽⁹⁾. Denne mangel forværres af, at fiskerisektoren i hele Middelhavet har været i krise i over 20 år⁽¹⁰⁾, og nye drastiske regler, der ikke er tilstrækkeligt gennemtænkte, risikerer at give sektoren dødsstødet. Endvidere konstaterer EØSU, at der overhovedet ikke foreslås nogen form for finansiel støtte til og/eller omstrukturering af virksomhederne og omskoling af arbejdstagerne som svar på forslaget om at reducere fangsterne af sardin og ansjos, som er afgørende for økonomien i de små lokalsamfund (hvoraf mange er øer) og for den indirekte beskæftigelse⁽¹¹⁾.

1.6. Udvalget ønsker derfor, at GD for Beskæftigelse straks inddrages, og at der indledes en social dialog på sektorplan gennem høring af Det Paritetiske Udvalg for Sociale Problemer inden for Havfiskeriet for at undersøge, hvilke foranstaltninger der er bedst egnede til at kompensere for de økonomiske og sociale følger. I denne sammenhæng er Den Europæiske Hav- og Fiskerifond efter EØSU's mening det bedst egnede finansieringsinstrument for at støtte virksomhederne og arbejdstagerne i overgangen til et bæredygtigt fiskeri. Udvalget mener også, at omstillingen af virksomhederne til fiskeriturisme (*Blue Economy*⁽¹²⁾) eller akvakultur⁽¹³⁾ nok kan være et brugbart alternativ, men dette ændrer ikke noget ved det princip, at det traditionelle fiskeri, først og fremmest i kraft af fiskenes biologiske karakteristika (f.eks. deres pladsbehov), hverken kan indskrænkes eller afskaffes.

1.7. I betragtning af foranstaltningens betydelige miljømæssige, økonomiske og beskæftigelsesmæssige virkninger mener udvalget, at den nye fiskeriforvaltningsplan ikke kan fastlægges ved delegerede retsakter, og anmoder derfor om, at Kommissionen i alle berørte parters interesse straks slår dette fast på en klar og gennemsigtig måde⁽¹⁴⁾.

⁽⁶⁾ EØSU's udtalelse om *Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter* (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183), punkt 1.6: »EØSU støtter forslaget om at udnytte de levende marine ressourcer på en sådan måde, at fiskebestandene senest i 2015 så vidt muligt genoprettes til eller opretholdes på niveauer, der giver MSY. Dette prisværdige mål er vanskeligt at nå for de blandede fiskeriers vedkommende, og EØSU beder derfor Kommissionen om at finde praktiske løsninger på de problemer, der kan opstå for disse fiskerier.«

⁽⁷⁾ EØSU's udtalelse om *Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter* (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183), punkt 1.19: »EØSU mener, at en definition af ikke-industrielt fiskeri, som udelukkende baseres på fartøjernes længde, er for firkantet og i realiteten placerer en meget stor del af den ikke-industrialiserede flåde i kategorien industrifiskeri.«

⁽⁸⁾ MEDAC er det rådgivende råd, som samler de europæiske civilsamfundsorganisationer og de nationale repræsentanter for den sektor, der driver virksomhed i Middelhavsområdet. Det er MEDAC's rolle at forberede udtalelser om fiskeriforvaltningen og de socioøkonomiske aspekter af bevarelsen af fiskeriet i Middelhavet, som er rettet til medlemsstaterne og de europæiske institutioner med det mål at bidrage til opfyldelsen af målene for den fælles fiskeripolitik og levere tekniske løsninger og forslag på anmodning af medlemsstaterne.

⁽⁹⁾ EØSU's udtalelse om *Reform af den fælles fiskeripolitik* (Grøn bog) (EUT C 18 af 19.1.2011, s. 53), punkt 3.1.2.2: »Den stadige forbedring af fiskeressourcerne og stabiliseringen på bæredygtige udnyttelsesniveauer bør ledsages af socioøkonomiske konsekvensanalyser med henblik på finansielle støtteforanstaltninger til sektoren, som bør gå til beskæftigelsen og tilskynde virksomhederne til at investere i innovation og udvikling samt erhvervsuddannelse. Det er desuden vigtigt at garantere fiskerne en anstændig indtægt i den periode, hvor bestandene genoprettes.«

⁽¹⁰⁾ Ifølge STECF (2016) er der i Middelhavet gået over 10 000 arbejdspladser tabt i perioden 2008-2014 med en nedgang i antallet af fartøjer på 14 % og i beskæftigelsen på 8 %. Hvis vi ser nærmere på det ikke-industrielle fiskeri (fartøjer på under 12 meter), som repræsenterer over 50 % af sektoren, har nedgangen i antallet af fartøjer udgjort 16 %, mens beskæftigelsen er faldet med 13 %. Hvis planen ikke gennemtænkes ordentligt kan den i de direkte berørte lande få katastrofale følger, f.eks. i Kroatien, hvor de små pelagiske arter udgør 90 % af fangsterne. I perioden 2004-2015 blev den italienske fiskerflådes kapacitet reduceret med 17 % målt på antallet af skibe, og over 20 % af arbejdspladserne gik tabt.

⁽¹¹⁾ EØSU's udtalelse om *Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter* (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183), punkt 3.3.6: »Ligeledes mener udvalget, at gennemførelsen af foranstaltninger med henblik på opretholdelse eller genoprettelse af fiskebestandene til niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015, kan få indflydelse på EU-fiskerflådernes fiskerikapacitet (...). Kommissionen bør derfor foreslå foranstaltninger til tilpasning af kapaciteten og tilbyde fiskerisektoren sociale og arbejdsmarkeds-mæssige alternativer, som kan forhindre det aktuelle tab af arbejdspladser, som skyldes fiskebestandens dårlige tilstand.«

⁽¹²⁾ EØSU's udtalelse om *EU-strategien for området omkring Adriaterhavet og Det Joniske Hav* (EUT C 458 af 19.12.2014, s. 27), punkt 3.3, 3.4 og 3.5.

⁽¹³⁾ EØSU's udtalelse om *Fjernelse af hindringerne for bæredygtig akvakultur i Europa* (EUT C 34 af 2.2.2017, s. 73).

EØSU's udtalelse om *Innovation i den blå økonomi* (EUT C 12 af 15.1.2015, s. 93), punkt 1.7.

⁽¹⁴⁾ EØSU's udtalelse om *Delegerede retsakter* (EUT C 13 af 15.1.2016, s. 145), punkt 1.8.

1.8. Udvalget understreger, at alle miljøforanstaltninger risikerer at være forgæves, hvis man ikke tager fat på de bagvedliggende problemer med illoyal konkurrence og ulovligt fiskeri gennem skærpet kontrol, strengere straffe og indførelse af et system med fuldstændig sporbarhed »fra hav til bord«⁽¹⁵⁾ og omfattende sundheds- og hygiejneinspektioner såvel ved grænsen som på oprindelsesstederne. Navnlig anser udvalget det for afgørende at puste nyt liv i samarbejdet mellem alle lande omkring Middelhavet på grundlag af det program og de mål, der blev fastlagt i den ministererklæring, som blev undertegnet på Malta den 30. marts 2017⁽¹⁶⁾.

1.9. Udvalget mener, at der bør være rimelig tid til at nå målet om det maksimale bæredygtige udbytte. Den 31. december 2020 synes ikke at være realistisk. Dette forslag er baseret på kendskabet til, hvor lang tid det tager for bestandene at blive genoprettet, og for kontrolmyndigheder, virksomheder og arbejdstagere at tilpasse sig til de nye regler (især hvis disse ændres drastisk med overgangen fra fiskeriindsats til kvoter). Endvidere mener EØSU, at den eventuelle anvendelse af forsigtighedstilgangen ikke er en brugbar løsning på grund af de uforholdsmæssigt store sociale og økonomiske følger, en sådan tilgang ville få.

1.10. Udvalget opfordrer Kommissionen til at definere de operative aspekter af regionaliseringen mere præcist og fra starten af kæde målene for bæredygtige fiskeressourcer sammen med virksomhedernes reelle omkostningsniveau for at sikre deres overlevelse.

1.11. EØSU anmoder af hensyn til de europæiske forbrugere om, at der hurtigst muligt foretages en detaljeret analyse af indvirkningen på prisudviklingen for de arter, der er omfattet af beskyttelse, både for fisk bestemt til direkte salg og fisk bestemt til forarbejdning. Endvidere opfordrer udvalget Kommissionen til at fastlægge ordninger for kvalitetscertificering af »bæredygtigt fiskeri« for at bevidstgøre forbrugerne og skabe merværdi for virksomhederne⁽¹⁷⁾.

2. Indledning

2.1. Adriaterhavet⁽¹⁸⁾ er et underområde af Middelhavet, som er meget rigt på fisk, og de små pelagiske arter⁽¹⁹⁾, især ansjos og sardin⁽²⁰⁾, er blandt de mest lønsomme. Ifølge nye tal fra GFCM-FAO⁽²¹⁾ og STECF⁽²²⁾ er bestandene af ansjos og sardin truet af overfiskning og har behov for en bedre beskyttelse.

2.2. Hovedparten af fangsterne tages af italienske og kroatisk fiskerifartøjer i den nordlige del af Adriaterhavet. Slovenien deltager kun marginalt i dette fiskeri (med knap 1 % af de samlede fangster) ligesom Albanien, Bosnien-Hercegovina og Montenegro, der tager en lige så lille andel af fangsterne (ca. 1 %)⁽²³⁾.

2.3. De gældende forvaltningsregler er primært baseret på en begrænsning af fiskeriindsatsen⁽²⁴⁾ suppleret med yderligere foranstaltninger, som f.eks. lukning af fiskeriet i visse områder og perioder samt mindstestørrelser for landing. Disse foranstaltninger er dog ikke blevet gennemført på en koordineret, kontinuerlig og ensartet måde på nationalt plan (dette gælder navnlig fredningsperioderne⁽²⁵⁾), hvilket skaber forvirring blandt aktørerne og forhindrer bestandenes genopretning.

⁽¹⁵⁾ EØSU's udtalelse om *Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter* (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183), punkt 1.21.

⁽¹⁶⁾ IP/17/770, European Commission secures 10-year pledge to save Mediterranean fish stocks.

⁽¹⁷⁾ EØSU's udtalelse om *Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter* (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183), punkt 4.5.

⁽¹⁸⁾ Adriaterhavet dækker de geografiske underområder 17 og 18 fastlagt af GFCM.

⁽¹⁹⁾ Der er tale om små arter, som svømmer tæt på overfladen (f.eks. almindelig makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, guldlaks, sardin og brisling).

⁽²⁰⁾ I Kroatien tegner de små pelagiske arter sig for 90 % af de samlede fangster.

⁽²¹⁾ Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet blev oprettet i 1949 under FAO. GFCM's vigtigste opgave er at fremme udvikling, bevarelse og korrekt forvaltning af havets biologiske ressourcer.

⁽²²⁾ Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri blev oprettet i 1993 som et rådgivende organ, som refererer direkte til Kommissionen. Den består af en gruppe af eksperter, som afgiver udtalelser til Kommissionen om fiskeriforvaltning.

⁽²³⁾ GFCM, *The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries*, 2016, s. 25.

⁽²⁴⁾ Forvaltningen af fiskeriindsatsen består af begrænsninger af fiskerflådens kapacitet og af den tid, den må være til søs.

⁽²⁵⁾ Fredningsperioden er det tidsrum, hvor fiskeri er forbudt i et bestemt område. Det er et instrument, som har været brugt i EU gennem 30 år, og som skal beskytte fiskebestandene ved at fremme den naturlige reproduktion af de mest udnyttede arter. Fiskeristop i et vist antal på hinanden følgende dage giver fiskene tid til at afslutte deres reproduktionscyklus i sikkerhed og beskytter fiskebestandene.

2.4. MEDAC har i henhold til sit mandat udarbejdet en udtalelse om de små pelagiske arter i Adriaterhavet. Den indeholder konkrete forslag som et resultat af et samråd mellem alle interessenter (arbejdsgivere, arbejdstagere, kooperativer, miljøorganisationer, forbrugere) og blev offentliggjort den 11. marts 2016 ⁽²⁶⁾.

3. Resumé af Kommissionens forslag

3.1. For at beskytte de små pelagiske bestande i Adriaterhavet, især sardin og ansjos, har Kommissionen udarbejdet en forordning om fastlæggelse af en flerårig plan til imødegåelse af den dårlige miljøtilstand i dette område. Det endelige mål er at opnå det maksimale bæredygtige udbytte ⁽²⁷⁾ (MSY) senest i 2020 som fastsat i den fælles fiskeripolitik. Den flerårige plan som helhed bør evalueres hvert femte år.

3.2. I modsætning til alle de forvaltningsforanstaltninger, der hidtil har været anvendt i området, fastsætter forslaget til forordning et fælles forvaltningssystem, som begrænser de nationale undtagelser (især fredningsperioderne og kontrolmetoderne). Først og fremmest indføres et forvaltningssystem baseret på fangstbegrænsninger ⁽²⁸⁾ (TAC'er) og ikke længere på en reduktion af fiskeriindsatsen.

3.3. Forslaget er i sin model og sit indhold inspireret af den flerårige plan for visse fiskebestande i Østersøen ⁽²⁹⁾ og tager udgangspunkt i en udtalelse fra STECF. Forslaget er samtidig i klar modstrid med udtalelsen fra MEDAC, som er baseret på en mere stringent omfordeling af fiskeriindsatsen (trafiklysmetode ⁽³⁰⁾).

3.4. Kommissionen foreslår navnlig fastsættelse af bevarelsesreferencepunkter udtrykt i ton gydebiomasse og fiskeridødelighedsintervaller. Hvis det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at en bestand befinder sig under dette punkt, bør fangsterne reduceres. Kommissionen henviser helt og holdent til delegerede retsakter, når det gælder udformningen af det nye forvaltningssystem.

3.5. Forslaget indfører et regionalt samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på vedtagelse af specifikke bevaringsforanstaltninger. Gennem denne »regionalisering« kan også visse tekniske foranstaltninger (f.eks. nettens maskestørrelse og fiskeredskabernes karakteristika) ændres.

3.6. Forslaget indebærer endvidere, at de kompetente myndigheder systematisk skal kunne identificere, lokalisere og kontrollere aktiviteter og fangster for alle fiskerfartøjer, der er 8 meter lange og derover, ved hjælp af passende digitale instrumenter (f.eks. en elektronisk fiskerilogbog). Desuden skal alle havne være udstyret med digitale instrumenter, hvormed de kan kontrollere hvert enkelt fartøjs fangst efter landingen. Derfor skal alle fartøjer underrette de kompetente myndigheder om deres ankomst i havn mindst fire timer i forvejen.

4. Generelle bemærkninger

4.1. EØSU er opmærksom på de offentliggjorte videnskabelige undersøgelser på området og er derfor enig i, at der er behov for indgreb for at beskytte bestandene af små pelagiske arter i Adriaterhavet, som for øjeblikket er under pres.

4.2. Udvalget er endvidere enig i, at retsinstrumentet nødvendigvis må være en forordning for at styrke forvaltningen og sikre, at der gælder samme og bindende regler for alle berørte lande og interessenter med det sigte at afhjælpe de miljøproblemer, som forårsages af fiskeriet, og som i overvejende grad skyldes en uensartet og ikkekoordineret håndhævelse af de gældende forvaltningsforanstaltninger.

4.3. I overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik og sine tidligere udtalelser gør EØSU gældende, at det haster med at nå det niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY), for på én og samme tid at varetage hensynene til miljøet, fødevarerforsyningen, økonomien og erhvervslivet ⁽³¹⁾.

⁽²⁶⁾ MEDAC, Medac advice on LTMP for small pelagics in GSA 17 (Northern Adriatic), Prot. 94/2016, marts 2016.

⁽²⁷⁾ Det maksimale bæredygtige udbytte (Maximum, Sustainable Yield, MSY) angiver den maksimale mængde fisk, der kan fanges i et ubegrænset tidsrum uden at skade bestanden.

⁽²⁸⁾ De samlede tilladte fangstmængder eller TAC'er er begrænsninger for fiskeri efter visse fiskebestande, udtrykt i ton. Kommissionen fastsætter disse begrænsninger på grundlag af videnskabelig rådgivning om bestandenes tilstand fra rådgivende organer såsom ICES og STECF.

⁽²⁹⁾ Heriblandt torsk, sild, brisling og laks.

⁽³⁰⁾ MEDAC, Medac advice on LTMP for small pelagics in GSA 17 (Northern Adriatic), Prot. 94/2016, marts 2016, s. 7-8.

⁽³¹⁾ EØSU's udtalelse om *Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter* (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183).

4.4. EØSU mener imidlertid, at Kommissionens forslag er ufuldstændigt og selvmodsigende på flere centrale punkter, og er bange for, at disse mangler kan gøre det svært at nå målene om miljømæssig bæredygtighed og være til stor skade for arbejdstagere, virksomheder og lokalsamfund.

5. Bemærkninger

5.1. *Behov for en passende analyse af de økonomiske og sociale konsekvenser og for foranstaltninger, som opvejer de flerårige virkninger for erhvervslivet og beskæftigelsen*

5.1.1. Modsat GFCM-FAO's og MEDAC's forventninger indeholder forslaget ikke en grundig socioøkonomisk konsekvensanalyse⁽³²⁾. En sådan er ellers af afgørende betydning, da fiskeriet i Middelhavsområdet i flere år har været i alvorlig krise⁽³³⁾, og en reform på et løseligt grundlag vil kunne være til skade for virksomheder og arbejdstagere.

5.1.2. Udvalget bemærker endvidere, at Kommissionen har fremsat sit forslag uden at afvente konklusionerne fra GFCM-FAO's arbejdsgruppe, som blev nedsat i medfør af henstilling 40/2016/3, punkt 14, med den opgave at analysere konsekvenserne af en række foranstaltninger omfattende både fangstbegrænsninger og indsatsordningen for bæredygtig forvaltning af fiskeriet efter små pelagiske arter i Adriaterhavet.

5.1.3. Derudover mener EØSU ikke, at de foreslåede foranstaltninger kan betegnes som uden omkostninger, når fangstmængden skal nedbringes med 30 %, indtægterne for virksomhederne vil falde med 25 %, og tabet af arbejdspladser være på 10 %. Bortset fra ovennævnte problem med metoden til indsamling af data fastlægger Kommissionen ingen foranstaltninger, som kan afbøde effekten af forordningen, og det er således udelukkende medlemsstaterne, der skal bære de økonomiske og sociale omkostninger ved den flerårige plan.

5.1.4. EØSU gør opmærksom på, at Kommissionen ikke har foretaget en fuldstændig vurdering af konsekvenserne for afledte sektorer og de lokalsamfund, der traditionelt lever af fiskeri (hvoraf mange er øer), eller af de sandsynlige prisstigninger og den tvivlsomme kvalitet og bæredygtighed af de produkter, som det vil være nødvendigt at importere fra tredjelands (først og fremmest Nordafrika) for at imødekomme den interne efterspørgsel.

5.1.5. Forordningen indeholder ingen bestemmelser om en ordning for økonomisk støtte til virksomheder eller til omlægning af virksomheder (til f.eks. akvakultur), ligesom der heller ikke er foranstaltninger om indkomststøtte, efteruddannelse og/eller omskoling for arbejdstagere (fiskere og arbejdstagere i afledte sektorer), som mister deres arbejde.

5.2. *Adriaterhavets biologiske særpræg*

5.2.1. EØSU er af den opfattelse, at den model med flerårige planer, som har givet vellykkede resultater i forhold til visse fiskebestande i Østersøen, egner sig dårligt til Adriaterhavet. Som GFCM-FAO har påpeget, er Østersøen et hav, hvor det er nemt at fiske målrettet, da der kun lever få fiskearter, og det derfor er enklere at fastlægge fangstbegrænsninger. Adriaterhavet derimod er, som hele Middelhavet, et hav, hvori der lever mange forskellige fiskearter inden for samme område⁽³⁴⁾. Det eneste fortilfælde med fangstbegrænsninger i Middelhavet vedrørte almindelig tun og var et forslag, som EØSU⁽³⁵⁾ i princippet støttede, da det gjaldt en art, der er helt forskellig fra små pelagiske arter, hvad angår kendetegn (først og fremmest størrelse) og fangstmetoder.

5.2.2. EØSU bemærker endvidere, at fiskeriet i Adriaterhavet traditionelt udføres efter grundlæggende anderledes metoder end i Østersøen. Fiskeribedrifterne i Adriaterhavsområdet er familieejede og anvender små fartøjer (8-12 meter). Ejerne af fartøjerne er ofte selv fiskere, og den gennemsnitlige besætning er på ca. 3 personer. Fiskene landes derfor i mange små havne i små mængder, men har i århundreder været vigtig for økonomien i de berørte samfund (som ofte er øer).

⁽³²⁾ SWD(2017) 63 final.

⁽³³⁾ Italiens ministerium for fiskeri- og skovbrugspolitik, den nationale fiskeriplan 2017-2019. I perioden 2004-2015 blev den italienske fiskerflådes kapacitet reduceret med 17 % målt på antallet af skibe, med 26 % målt på tonnage og med 21 % målt på maskineffekt (kW). Især mellem 2010 og 2012 blev fiskerikapaciteten skåret betragteligt ned dels som følge af den økonomiske krise, dels fordi incitamentet til endeligt ophør gjorde, at mange fiskerifartøjer frivilligt blev lagt op.

⁽³⁴⁾ GFCM, The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries, 2016, s. 26.

⁽³⁵⁾ EØSU's udtalelse om *Flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet* (EUT C 24 af 28.1.2012, s. 116), punkt 1.1: EØSU »støtter Kommissionens forslag og anerkender både medlemsstaternes og fiskernes bestræbelser på at overholde den nuværende genopretningsplan for almindelig tun udarbejdet af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som viser resultater, men samtidig fører betydelige socioøkonomiske konsekvenser med sig, hvilket bør tages i betragtning«.

5.3. Forvaltningsordning og delegerede retsakter

5.3.1. Forslaget indeholder ingen klar og nærmere uddybning af den nye forvaltningsordning, der er baseret på fangster, men fremlægger kun en retlig ramme, som senere vil blive suppleret med delegerede retsakter. I betragtning af, at der er tale om et yderst følsomt område på grund af de miljømæssige, økonomiske og beskæftigelsesmæssige interesser, der er på spil, udgør dette en stor hindring for virksomhedernes planlægning af fiskeriet, som er afgørende for deres overlevelse.

5.4. Behov for frister, der er afstemt efter målet om maksimalt bæredygtigt udbytte

5.4.1. Den gældende forordning for Østersøen, som blev vedtaget i 2016, gav virksomheder og fiskebestande fem år (indtil 2020) til at nå bæredygtige niveauer for fiskeriet, hvilket er sammenfaldende med udløbet af den fælles fiskeripolitik. For Adriaterhavet er det derimod Kommissionens plan at gennemtvinge en noget kortere køreplan på under to år (2019-2020) udelukkende for at respektere udløbet af den fælles fiskeripolitik og uden at tage hensyn til den naturlige biologiske reproduktionstid for små pelagiske arter (som er betinget af mange forskellige faktorer) og den tid, virksomhederne og de lokale myndigheder har brug for til at tilpasse sig mere restriktive forvaltningsforanstaltninger, som er helt forskellige fra de sidste 30 års foranstaltninger. Der er derfor en helt konkret risiko for, at det fastlagte miljømæssige mål ikke opfyldes, og for, at en sektor (og afledte sektorer), som hundredvis af kystsamfund er afhængige af, går til grunde.

5.5. Illoyal konkurrence fra tredjelande og ulovligt fiskeri

5.5.1. Fiskeriet i Middelhavet, herunder Adriaterhavet, har i mere end 20 år været i alvorlig krise af en række årsager, bl. a. illoyal konkurrence fra tredjelande (først og fremmest Nordafrika, hvor der fiskes og sælges uden nogen form for kontrol) og ulovligt fiskeri (hvor der ofte også er tale om ulovligt arbejde). I dag kæmper de fleste lovlige virksomheder for deres overlevelse⁽³⁶⁾, og de stærke personlige og familiemæssige bånd mellem ejeren af fiskerfartøjet og den reducerede besætning har forhindret, at sektoren er brudt endeligt sammen.

5.5.2. EØSU mener derfor, at overgangen fra en indsatsordning til en ordning baseret på fangster (som skal reduceres med 30 %) uden passende foranstaltninger for at imødegå illoyal og ulovlig praksis kun vil betyde, at et stort antal lovlige virksomheder må indstille aktiviteterne samt tab af arbejdspladser, uden at miljøproblemerne nødvendigvis løses.

5.6. Regionalisering

5.6.1. Forslaget indeholder ikke nærmere bestemmelser om »beskatning«. Denne mangel kan skabe alvorlige konkurrencemæssige problemer mellem lande, fordi omkostningerne for virksomhederne er forskellige fra land til land og betinget af forskellige faktorer såsom løn, udgifter til social sikring og forsikring samt markeder.

5.6.2. EØSU bemærker særligt, at hvis regionalisering udelukkende defineres på grundlag af beskyttelse af fiskeressourcerne, vil EU skulle håndtere nye og store konflikter de steder, hvor udbyttet for virksomhederne afhænger af deres omkostninger og ikke af fiskevarerne.

5.7. Teknisk udstyr og kontrol

5.7.1. EØSU er enig i, at kontrollen skal være mere effektiv med anvendelse af digital teknologi, men gør opmærksom på, at et kendetegn ved Adriaterhavskysten til forskel fra Østersøen er mange små havne (FAO-ADRIAMED har i Italien, Slovenien og Kroatien registreret 238 havne, hvorfra der fiskes⁽³⁷⁾) og mange små fartøjer. De kompetente myndigheder og virksomhederne (som allerede er i krise) har derfor brug for tid og ressourcer for at tilpasse sig de nye lovgivningsmæssige foranstaltninger.

5.7.2. Endvidere mener EØSU i modsætning til Kommissionens antagelser, at en udvælgelse af de havne, hvor der kan landes fisk (hvormed de mindste udelukkes), vil være til stor skade for lokalsamfundene. EØSU mener tillige, at der bør foretages en mere indgående analyse af de økonomiske konsekvenser af denne foranstaltning for de mindste fartøjer, da foranstaltningen ifølge forordningen skal gælde for fartøjer på mindst 8 meter.

⁽³⁶⁾ Den gennemsnitlige indkomst for en fisker er på 18 000-20 000 EUR om året, mens den i Østersøen og Nordsøen er på 60 000-80 000 EUR om året.

⁽³⁷⁾ Nærmere bestemt er der i de enkelte lande registreret følgende antal havne: Kroatien: 147, Italien: 89, Slovenien: 3 (www.faoadriamed.org).

5.8. Kvalitetscertificering

5.8.1. Forslaget indeholder ikke bestemmelser om en ordning for kvalitetscertificering/mærkningsordning for at understøtte den produktionssektor, som vil blive berørt af reformen. En sådan ordning ville blive yderst værdsat af forbrugerne, som konstant efterspørger sunde og bæredygtige kvalitetsprodukter. Den ville også kunne medvirke til at bekæmpe ulovlig praksis og illoyal konkurrence.

5.9. Prisudsving

5.9.1. Kommissionens forslag beskæftiger sig ikke tilstrækkeligt med indførelse af foranstaltninger, der kan modvirke de naturlige prisstigninger på små pelagiske fisk, der vil blive konsekvensen af reducerede fangster, og som desuden vil betyde, at de vil blive indkøbt fra tredjelande, hvor der ikke er passende kontroller og garantier, især ikke på miljøområdet.

5.10. Inddragelse af det organiserede civilsamfund

5.10.1. EØSU er forundret over, at MEDAC's udtalelse, der blev offentliggjort den 11. marts 2016 ⁽³⁸⁾ som et resultat af et samarbejde mellem alle interessenter (arbejdsgivere, arbejdstagere, kooperativer, miljøorganisationer, forbrugere) og mere end 2 års arbejde, ikke er blevet taget tilstrækkeligt i betragtning, og at Kommissionens forslag på visse punkter endda synes at være i direkte modstrid hermed.

Bruxelles, den 31. maj 2017.

Georges DASSIS
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽³⁸⁾ MEDAC, Medac advice on LTMP for small pelagics in GSA 17 (Northern Adriatic), Prot. 94/2016, marts 2016.